

Księga Ozeasza

Rozdział 7

1. Gdym chciał zleczyć Izraela, odkryła się nieprawość Efraim i złość Samaryjej, bo działali kłamstwo. I złodziej wszedł odzierając, łotrzyk na dworze. **2.** Ażeby snadź nie mówili w sercach swych, że ja pomnię każdą złość ich, teraz ogarnęły je wynalazki ich, działały się przed obliczem moim. **3.** Złością swą uweselali króla, a kłamstwy swymi książęta. **4.** Wszyscy cudzołożący jako piec rozpalony od piekarza. Uspokoiło się na mały czas miasto od zamieszania kwasu, ażby się zakwasilo wszystko. **5.** Dzień króla naszego: poczęły książęta szaleć od wina, wyciągnął rękę swą z szyderzmi. **6.** Bo przyłożyli jako piec serce swe, gdy na nie czynił zasadzki. Całą noc spał pieczący je, rano sam zapalony, jako ogień płomienisty. **7.** Wszyscy rozgrzali się jako piec, a pożarli sędzie swe, wszyscy królowie ich upadli, nie masz między nimi wołającego do mnie. **8.** Efraim ten się z narodami mieszał, Efraim stał się podpłomykiem, którego nie przewracają. **9.** Jedli cudzy siłę jego, a on nie wiedział: ale i szedziwość wystąpiła nań, a on nie wiedział. **10.** I zniżona będzie pycha Izraelowa przed obliczem jego, a nie wrócili się do JAHWE Boga swego i nie szukali go w tym wszystkim. **11.** I zstał się Efraim jako gołębicą zwiedziona nie mająca serca. Egiptu przyzywali, do Assyryjczyków szli. **12.** A gdy pójdą, zastawię na nie sieć moję, jako ptaka powietrznego potargnę je, skarzę je według słuchania zgromadzenia ich. **13.** Biada im, że odstąpili ode mnie, spustoszeni będą, bo wystąpili przeciw mnie! A jam je odkupił, a oni mówili przeciwko mnie kłamstwa. **14.** A nie wołali do mnie z serca swego, ale wyli w łożnicach swoich. Nad pszenicą i winem przeżuwali, odstąpili ode mnie. **15.** A jam je nauczył i zmacniałem ramiona ich, a przeciw mnie złość myśleli. **16.** Wrócili się, aby byli bez jarzma, zstali się jako łuk zdradliwy. I upadną od miecza książęta ich dla zapalczywości języka swego. To pośmiewisko ich w ziemi Egipskiej.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.